

SOLEMNITAT DE CORPUS CHRISTI

Este diumenge celebrem la solemnitat del Cos i de la Sang del Senyor. Jesús, la nit que havia de ser entregat, va fer per primera vegada allò que nosaltres fem quan ens apleguem per a la celebració de l'Eucaristia: agafà el pa i dient l'acció de gràcies el partí, el donà als seus deixebles i digué: "Açò és el meu cos, ofert per vosaltres. Feu açò per celebrar el meu memorial" (1Co 11,23-24). Una cosa semblant va fer amb el calze ple de vi. Este gest del Senyor és un gest d'amistat i de generositat amb els seus deixebles, que ens ha de moure a l'agraïment. Hui agraïm el regal que ens ha fet de la seua amistat, donant-se en el sagrament de l'Eucaristia i quedant-se amb nosaltres. Ho agraïm i ho proclamem, perquè els cristians mai podem deixar d'anunciar al món l'amor de Crist que es manifesta en este sagrament.

A l'Evangeli escoltem enguany la narració de la multiplicació dels pans amb els quals el Senyor alimentà a una gran gentada. Jesús mana als deixebles que siguen ells qui donen menjar a la gent. Ells es queden sorpresos: ¿qui són ells, que únicament tenen cinc pans i dos peixos per a donar menjar a tanta gent? Però el miracle es produïx: Jesús fa que allò que sembla poc es multiplique.

La festa del Corpus és també el dia en què els cristians fem la nostra aportació a Càritas. Per això hui ha de ressonar en els nostres cors d'una manera especial esta indicació del Senyor: "doneu-los menjar vosaltres mateixos". El Senyor ens invita a donar menjar i beure als famolencs i assedegats; a procurar dignitat al qui no té amb què vestir-se, un lloc on dormir o ser enterrat dignament; a compartir els sofriments dels malalts i dels qui estan a la presó; a manifestar la nostra estima als altres pregant per ells; a acompanyar a les persones ensenyant a qui no sap, aconsellant a qui necessita una paraula de llum en la seua vida o corregint amb amor a aquells que per la seua forma de viure es fan mal a si mateix o als altres; a perdonar les ofenses; a suportar amb paciència els defectes del proïsme. "Doneu-los menjar vosaltres mateixos". Els cristians ens acostem als qui viuen amb necessitats corporals i espirituals vivint i practicant les obres de misericòrdia.

Sovint podem pensar que les pobreses i necessitats del nostre món són més grans que les nostres possibilitats. No oblidem que és el Senyor qui fa que es multiplique el bé allí on es viuen actituds evangèliques. Jesús obra el prodigi d'augmentar el bé que fem, i allò que moltes vegades ens pot semblar impossible es fa realitat, perquè on es viu l'Evangeli es desperten actituds evangèliques en el cor de les persones.

Però la multiplicació dels pans també ens parla de l'aliment de vida eterna que és el mateix Crist. No sols ens acontentem d'ajudar a les persones en les seues necessitats. Volem que el món conega i estime Jesús. Podem preguntar-nos: si tots coneguérem i estimàrem Jesús: ¿el nostre món no seria millor? ¿no ens estimariem tots més? ¿no ens perdonariem els uns als altres? ¿no ens ajudariem amb més generositat? Jesús pot canviar el cor de les persones, i per això també pot canviar el nostre món. Els cristians no hem d'oblidar que el desig de salvació de la humanitat sols el pot saciar Jesús: Ell és l'aliment de la vida eterna

****Enrique Benavent Vidal, arquebisbe de València***